

Dani Miquel, cantacançons

«Llegir ens trau de la vida de que portem hui en dia»

Dani Miquel és músic i cantacançons. Es va iniciar en la música amb la dolçaina, als dotze anys, per iniciativa de son pare. Des d'aleshores fins l'actualitat no ha deixat de tocar, a més d'haver obtingut el títol de professor de dolçaina al Conservatori José Iturbi de València. El melòman, que és de l'Alcúdia, ha tingut sempre interès per la música folk o popular, i també toca altres instruments com ara la viola de roda, el flabiol o la guitarra. Assegura que ser dolçainer «és molt més que tocar un instrument de música. Et porta per molts pobles, moltes festes, danses... i també t'ajuda a enriquir-te en la tradició del poble valencià».

En l'actualitat, Dani Miquel es dedica a recórrer pobles i escoles cantant les cançons populars valencianes. La idea li va nèixer en vore que els infants de hui en dia no saben les cançons com *el Micalet de la*

Seu, el Tio Pep se'n va a Muro o Ramonet quan vas a l'hort. «Si no fem alguna cosa per eixes cançons anem a perdre-les i, amb elles, perdrem la cultura que tenim», apunta. El dolçainer les canta pegant-los la volta o posant-los alguns ritmes de hui en dia, però mantenint l'essència.

«Recomane no tindre televisió a casa i dedicar als llibres el temps que ens roba l'aparell»

El músic recomana no tindre televisió en casa i dedicar als llibres el temps que ens roba aquest aparell. Diu que li agrada llegir i, especialment, si es tracta de llibres d'aventures. «Llegir ens trau de esta vida que tenim, perquè ho fem quan ens dóna la gana». Creu que tot i no ser indispensables, una vida sense llibres és molt més avorrida.

Dani Miquel toca instruments com la dolçaina, la viola de roda o la guitarra.

Llegir en valencià, el més normal del món

Tot i que no és autor de cap llibre, sí que ha participat en una col·lecció sobre cançons populars junt amb altres cantants valencians com ara Paco Muñoz. En una de les seues cançons, titulada *Parla en valencià*, Dani Miquel anima a l'oient a utilitzar la seua llengua allà on vaja i faça el que faça. De la mateixa manera convida a tothom a llegir en

valencià. Creu que el món no seria igual sense el valencià, i per això els llibres en la seua llengua són habituals en la seua prestatgeria. «Llegir en valencià és com parlar en valencià o somniar en valencià: el més normal», assegura.

Com en *David i la flauta màgica*, Dani Miquel també creu que els intruments tenen cert poder.

Dissabte, 11 de juliol

Diumenge, 12 de juliol

